

Jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet 2021

När Gud skapar människan, gör han henne till sin avbild, för att hon skall återspegla något av hans härlighet och helighet. Hon blir en underbar ikon, utan spår av synd och ondska. Men genom syndens intrång i världen har det kommit en spricka i vår värdighet som Guds avbild. Ikonen har blivit kantstött. Samtidigt är det Guds högsta önskan att återge oss denna ursprungliga skönhet och befria oss från allt vad synd och ondska heter. Därför sänder han sin Son till världen för att befria och ”frälsa oss ifrån ondo” (som vi alltid ber i Fader vår). Jesus kommer till världen för att återge oss vår ursprungliga värdighet, för att återlösa oss från syndens slaveri och återställa den ursprungliga skapelseordningen. Kyrkofäderna ger oss en vacker bild av hela denna process: människan är som ett glänsande guldmynt som har fallit i smutsen, men måste renas och tvättas. Den heliga Birgitta använder samma bildspråk: Gud är som en tvätterska som hela tiden vill tvätta oss rena, som ivrigt gnuggar bort all syndens smuts från oss.

Paulus beskriver denna process på sitt eget sätt: ”Före världens skapelse har han utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom” (jfr Ef 1:4-5). Så högt älskade är vi människor av Gud. Så stor värdighet vill han ge oss. Därför utger han sin enfödde Son för vår frälsnings skull på korset. Han vill öppna våra ögon och vårt hjärta, för att vi skall ta emot frälsningens nåd och låta oss förvandlas av den, så att vi kan renas från syndens smuts och sår och återfå vår ursprungliga skönhet och värdighet. Idag när vi firar Jungfru Maria som den Obefläckade, den utkorade och fullkomligt rena, får vi fira att en av oss redan har fått ta emot denna ursprungliga skönhet och värdighet från början. Redan i förväg blev hon – den ”högtbenådade” (Luk 1:28), som ängeln kallade henne vid bebådelsen – frälst av Guds nåd och befriad från allt vad synd heter. Hon som skulle föda Frälsaren till världen fick redan i förskott ta emot den fulla frälsningen, som hennes Son skulle vinna på korset. Hon var full av nåd från början. Hon blev den helt frälsta. Därför har vi i henne fått en underbar ikon av vad det innebär att vara frälst ifrån ondo och till fullo uppfylld av Guds nåd.

Därför kan Jungfru Maria hjälpa oss att ta emot Guds nåd och låta oss frälsas av honom. I mässans prefation ber vi idag: ”I fullkomlig renhet fick hon föda Jesus Kristus, det oskyldiga Lammet som borttar världens skuld, och nu står hon som en förebedjerska för hela ditt folk, hennes bön förmedlar nåden, hennes liv är föredömet för oss alla”. Evangeliet idag talar om bebådelsen, när den helt unga jungfrun Maria får budskapet att den helige Ande skall komma över henne och att hon skall föda Guds Son till världen. Maria bejakar denna kallelse och detta uppdrag: ”Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt” (Luk

1:38). Därför är och förblir hon det stora föredömet för oss alla. Hon lär oss att bejaka Guds kallelse och Guds vilja med vårt liv. För Gud har verkligen ett unikt uppdrag och en personlig kallelse för varje människa. Vi är alla unika varelser med ett unikt uppdrag och en unik frälsningshistoria. Gud har en underbar plan för varje människa. Vi är inte kopior och bara ett personnummer. Han har skapat oss som ett mästerverk, som aldrig kan upprepas eller kopieras. När det går upp för oss förändras allt.

Vi kan identifiera oss själva med jungfru Maria, som öppnar sig och säger ett helhjärtat ja till Gud och den livsuppgift som han ger henne. Hon kan lära oss att säga detta ja, detta ”må det ske med mig som du har sagt” till Guds kärleksfulla inbjudan att dela vårt liv med honom och ställa vårt liv till hans tjänst. Hela vårt liv går egentligen ut på att mer och mer bejaka Guds mening och inbjudan. Även om vi lever ett fördolt och ganska händelseöst liv i skymundan är det något stort att se på det som en kallelse och tjänst till Gud och vår nästa. ”Vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand hade satt vårt hopp till Kristus” (Ef 1:12), skriver Paulus. I jungfru Marias liv ser vi hur någon har levt helt och fullt ”Gud till pris och ära”. Också vi kan i vårt vanliga lilla liv leva på detta sätt ”Gud till pris och ära”. Det är den djupaste meningen med vårt liv: att vi har fått Guds förtroende att leva till hans ära och pris. Gör vi det blir allting besjälavet av en djup glädje och frid. Vi vet att vi kan sprida Guds kärlek och nåd till varje människa vi möter. Liksom Maria som hastade för att hjälpa sin äldre släkting Elisabeth får vi hjälpa vår medmänniska i nöd. Vi får se på henne verkligen som en nästa, skapad att vara Guds avbild och inbjuden att bli Guds älskade barn i Jesus Kristus.

Jungfru Maria är både vårt föredöme och vår förebedjerska. Hon står alltid försynt i bakgrunden för att leda oss allt närmare Jesus och lära oss att efterfölja honom allt trognare. Genom hennes ja till Gud får vi styrka att säga ja till honom. Genom hennes trohet till sitt uppdrag får vi inspiration att växa i trogen efterföljelse av Jesus. Vi får lita på hennes förbön, inte minst i livets stora svårigheter. I nödens stund tar människor alltid sin tillflykt till Maria, hon som själv fick fly för sitt liv när den grymme diktatorn ville ta livet av hennes nyfödda barn. Hur många olyckliga behöver inte hennes förbön och beskydd idag, när så många lider, förföljs och drivs bort från sina hem? Också vi själva som så ofta fastnar i vår egen bekvämlighet och likgiltighet inför all denna nöd behöver verkligen hennes förbön för att väckas till handling. När vi idag får glädja oss över att fira Maria Immaculata, jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet, är det för att vi skall omvända oss till ett liv utan synd och själviskhet, till ett liv i trofast tjänande av Gud och vår nödlidande nästa. Därför behöver vi alla hennes föredöme och förbön så att vi kan leva som hon ”Gud till pris och ära” – *in laudem gloriae*”.